

VERMAKELYK PRENTEBOEK

1800

Lieve Kinderen,

door

Georg Sandwyk.

30 Oct

X 4R
0936

VERMAKELIJK PRENTEBOEK

VOOR

LIEVE KINDEREN,

DOOR

G. van Sandwijk.

TE PURMERENDE,
BIJ BROEDELET EN RIJKENBERG,
1831.

1770

THE

Journal of

THE

Dit boekje be-
hoort aan v. B.

J. Louman
en hiermee
geen ~~meer~~ ^{aan} ~~aan~~ ^{aan} ~~aan~~ ^{aan}
lezen als v. B. ^{aan}
man en ^{aan} ~~aan~~ ^{aan}
elk hart als ^{aan} ~~aan~~ ^{aan}
en ^{aan} ~~aan~~ ^{aan}
Louman

HENDRIK VALT UIT DEN BOOM.

Ach! daar tuimelt wilde Hendrik,
Uit den hoogen lindeboom;
Gistren nog werd hem het klimmen
Zóo verboden door zijn' oom.
Om een vogelnest te storen,
Waagde hij dit stout bedrijf,
En nu breekt hij armen, beenen,
Of de ribben in het lijf;
Ja, misschien moet hij 't besterven;
Die verboden dingen doet,
Zegt Papa zoo menigwerven:
Grijpt naar honig, en vindt roet.

KAREL MET ZIJN POESJE.

Hé! wat staat het kopje wel
Van onze oude Pieterne!
Zoo! moet ik u streelen?
O, gij zijt thans als een lam,
'k Zal u van mijn boterham
Ook iets mede deelen.

Maar ik weet wel, wat gij jaagt;
Als gij mij zoo streelt en vraagt,
Bedelt ge om wat eten.
Dat is valsheid; vleijerij,
Die zoo handlen wil als gij,
Zal mijn' vriend niet heeten.

HEINTJE MET ZIJN' DRIJFTOL.

Heintje slaat, uit al zijn magt,
En dit geeft zijn' drijftol kracht;
Ja, al naar dat Heintje slaat,
Is het, dat zijn drijftol staat;
Tot hij, eindlijk, uitgetold,
Op de steenen nederrolt.

Als den tol, mijn kleine maat!
Gaat het u, die vroeg en laat,
Immer voortgezweept moet zijn,
En zoo traag is als het zwijn.
O, gelukkig is het kind,
Dat steeds lust in 't leeren vindt!

KLAAS RIJDT SCHAATSEN.

Zie! daar zwiert het vlotte Klaasje,
Over den bevrozen vliet;
Op het ijs is hij een baasje,
Maar in 't leeren is hij 't niet.
En men mag voor de ijsvermaken,
Nimmer toch de school verzaken.

Ja, gij moogt, na vlijtig leeren,
Ook wel eens op schaatsen gaan,
Maar, voorzigtig! vele keeren
Kwam het kindren duur te staan:
Die hun leven roekloos wagen,
Zullen 't zich te laat beklagen.

DE KEULSCHE POTTENVROUW.

Moeder! foei wat is dat torschen!

Welk een ijzer zware sjouw!

Neen, dat potten, pannen dragen

Past zoo waar niet aan een vrouw. —

Dat verbeeldt gij u, mijn Keesje!

Deze menschen zijn gewoon,

Van der jeugd af, zwaar te dragen,

Voor een nietig sober loon:

Naauw'lijks is de zon te voorschijn,

Of zij zijn reeds aan den loop;

En men kent haar aan haar roepen:

Nieuwe potten, pannen koop.

KOOSJE BIDT.

Zie Koosje hare knietjes buigen,
Den lieven God haar dank betuigen,
Dien zij regt kinderlijk bemint:
Voor zoo veel liefde en gunstbewijzen,
Wil zij haar' Schepper danken, prijzen;
Dat Koosje is een regtschapen kind!

Ja, Koosje zal gelukkig wezen,
Zoo lang zij leeft; en eens na dezen
Verhuist zij wis naar beter wijk;
Want Jezus zegt: *laat, zonder schromen,*
De lieve kindren tot mij komen,
Want hunner is het Hemelrijk.

15

DE MELKBOERIN.

Moeder! draagt dat vrouwtje water? —

Neen, het is de Melkboerin;

Dacht gij, dat zij water sjouwde?

Zoete melk heeft zij er in:

In die grootte en wijde emmers,

Draagt zij, wat het koetje ons geeft,

Die, met hare medemakkers,

In de groene weide leeft.

Zoo toch trekt de nijvre melkboer

Van zijn vee een goed gewin,

Door het venten van zijn vrouwtje,

Bij 't geroep: *De Melkboerin.*

DE BOLLEN ZIJN HEET.

Toe te roe toe! heete bollen!

Heete bollen! heet!

Ja, zoo blaast en roept de bakker,

Dat hij zwoegt en zweet;

'k Mag die man zoo gaarne lijden,

'k Houd van hem zoo groot,

Want hij bakt ons lekkere bollen,

En zulk heerlijk brood.

'k Hoop dat hij des Hemels zegen

Mildelijk geniet;

En nog eene reeks van jaren

Ons van brood voorziet.

~~Let's see what you can do~~

Let's see what you can do

